

متن سخنرانی دپورا بورگ رئیس کشوری اتحادیه پُست کانادا *

خواهران و برادران عصر به خیر، از اینکه امروز عصر با شما هستم واقعاً خوشحالم و از دعوت شما بسیار متشکرم.

اتحادیه کارگران پُست کانادا (CUPW) از دیرباز مبارزه فعالان ایرانی را برای ایجاد همبستگی بین المللی با کارگران ایران که در مقابل سرکوب بی وقفه جمهوری اسلامی جنبشی کارگری را پی ریزی می کنند مورد پشتیبانی قرار داده است.

امشب من حامل درود های همبستگی 54000 عضو اتحادیه کارگران پست در کانادا و کبک هستم.

حمایت ما از کارگران ایران دست کم به آغاز سال های 90 می رسد و در بر گیرنده قطعنامه کنوانسیون های کنگره کارگران کانادایی (CLC) در باره «محکوم کردن سیاست های ضد کارگری رژیم ایران»، پشتیبانی از کارگران بنز خاور در سال 1995 و «دیگر مبارزات کارگران ایران بر ضد نقض وحشیانه پایه ای ترین حقوق کار»، حمایت از اعتصاب کارگران نفت و افشای پاپمال کردن حق تشکل کارگران توسط حکومت رفسنجانی، و دیگر حرکت های همبستگی است.

اتحادیه کارگران پست کانادا از همان آغاز تشکیل "اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران در ایران" در سال 1999 از این تشکل استقبال و پشتیبانی کرد. ما تحت تأثیر شیوه کار "اتحاد" با ما و دیگر اتحادیه ها قرار گرفتیم. ما تحت تأثیر رویکرد مبتنی بر همکاری این تشکل و تأکید او بر ایجاد پیوند بین کارگران ایران و اتحادیه های کانادا و کبک قرار گرفتیم. در اثر این رویکرد "اتحاد"، کار همبستگی ما از حالت موردی و گهگاهی بیرون آمد و به ما امکان داد تصویری کلی تر [از جنبش کارگری ایران] داشته باشیم و مشکلات عظیمی را که طبقه کارگر ایران فراروی خود دارد درک کنیم.

ما توانستیم از نزدیک مقاومت دلیرانه کارگران ایران و اراده آنان برای دستیابی به حق مذاکرات جمعی آزاد و حق اعتصاب را دنبال کنیم. ما توانستیم مشاهده کنیم آنان چگونه این مبارزه را به پیش می برند.

در اثر فعالیت اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران در ایران ما از مقاومت فعالان کارگری مانند محمود صالحی، رئیس سابق سندیکای خیازان شهر سقز آگاه شدیم. هنگامی که اتحاد برای نخستین بار در سال 2000 توجه ما را به وضعیت محمود صالحی جلب کرد این فعال سندیکایی شجاع پنج بار طی دو سال پیش از آن دستگیر و به ده ماه زندان به جرم سازماندهی مراسم اول ماه مه محکوم شده بود. مسؤل قبلی اتحادیه ما، برادر دیل کلارک، در آن هنگام نامه اعتراض آمیزی نوشت و در آن خاطر نشان کرد «تنها «جرم» محمود صالحی تلاش مداوم او برای سازماندهی کارگران و دفاع او از حقوق کارگران است.» برادر صالحی؛ به رغم رفتار غیر انسانی رژیم اسلامی با او هرگز تعهد خود به اهداف کارگری را از دست نداده و رژیم نیز تلاش های خود را برای خفه کردن صدای او و جنبش کارگری متوقف نکرده است. در 24 آوریل 2007 من نیز این فرصت را یافتم تا در نامه ای به رئیس جمهور کنونی [ایران] رفتار ضد دموکراتیک و ضد کارگری رژیم نسبت به برادر صالحی را افشا کنم که مجدداً در یک سلسله بدرفتاری ها، باز داشت ها و محاکمه ها دستگیر و زندانی شده است.

بدبختانه مورد محمود صالحی تنها یک مورد از موارد بسیاری است که ما از آن اطلاع یافته ایم. بسیاری از کارگران ایرانی صرفاً به این دلیل که خواستار پرداخت مزدی که طلبکار بوده اند مورد ضرب و شتم قرار گرفته و زندانی شده اند. سال گذشته دیدیم که 1300 تن از اعضای سندیکای کارگران اتوبوس رانی تهران و خانواده هایشان باز داشت و زندانی شدند چون مجبور شده بودند دست به اعتصاب بزنند. به رغم اعتراض در سراسر جهان بر ضد عمل نابکارانه پلیس و حکومت، سرکوب توسط پلیس و حکومت، به ویژه به ضد رهبرانی مانند برادر منصور اساتلو ادامه دارد.

اخیراً اعتصابات معلمان ایران نیز منجر به اعمال تهدید آمیز جدی از جمله دستگیری 45 آموزگار در غرب ایران شده است.

به رغم پشت صحنه ای از سرکوب خشن و زندانی کردن ها روشن است که در ایران مبارزه برای حقوق کارگران تشدید شده است.

ما همگی از شدت و از قاطعیت این مبارزه الهام می گیریم. در ماه مه امسال در سراسر ایران هزاران کارگر در تظاهرات شرکت کردند و خواستار حق اعتصاب، آزادی بیان، و حق برگزاری مراسم اول ماه مه بدون دخالت پلیس و حکومت شدند. پلیس با خشونت به برخی از این تظاهرات ها یورش برد.

اعضای اتحادیه ها و رهبران احیایه ها بازداشت شدند، مورد آزار قرار گرفتند و زخمی گشتند.

آنچه در این میان مهم و هیجان آور است این است که کارگران ایران با اطلاع دقیق از این که چه روی خواهد داد در این گردهمایی ها شرکت جستند. با دانستن اینکه آزار، خشونت و بازداشت وجود خواهد داشت اعتراض کردند.

من می خواهم برای سهمی که اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران در ایران در جلب توجه جنبش کارگری در سراسر جهان به مبارزه کارگران ایران دارد کف بزنم.

ما هنگامی که در اینجا گرد هم می آیم تا به مبارزه مداوم کارگران ایران برای ایجاد اتحادیه ها، حق تشکل و مذاکره آزاد برای پیمان های دسته جمعی ارج نهیم و تاریخ طولانی و مستمر پایمال کردن خشن جنبش کارگری توسط جمهوری اسلامی را محکوم کنیم باید این موضوع برای ما مطلقاً روشن باشد که افشای رژیم ضد کارگری اسلامی نباید هرگز نوعی حمایت از تهدید های امپراتوری آمریکا برای جنگ با ایران تلقی شود. ما می دانیم اگر چنین جنگ امپریالیستی ای به راه افتد، طبقه کارگر ایران است که ضربات کشته ها و زخمی ها، سیه روزی توصیف ناپذیر آن را باید تحمل کند همان گونه که لطمات جنگ در عراق بر دوش زحمتکشانشان بوده است.

بوش اخیراً اظهارات ضد و نقیضی کرده است، او گاه اعلام می کند قصد ندارد به ایران حمله کند و سپس سخنرانی های طولانی در باره ضرورت باز داری ایران و سوریه ایراد می نماید. اما واقعیت این است که تجهیزات نظامی لازم برای حمله ای عظیم را به منطقه خلیج حرکت داده است و عمل او از انکار های لفظی اش فراتر می رود.

سخنان زیادی از واشینگتن، لندن و تل آویو پخش می شوند که افشاگر توسعه مشکوک سلاح های هسته ای توسط حکومت تهرانند. اما خود این دولت ها سلاح هسته ای دارند. آنچه بیش از همه هشدار دهنده است افشاکری های سیمور هرش و دیگران در باره کاربرد سلاح هسته ای در حمله به ایران است. چقدر طنزآمیز است! «ما آنها را با سلاح های هسته ای بمباران می کنیم تا مانع دستیابی شان به سلاح های هسته ای شویم!»

ما به عنوان فعالان اتحادیه ای و فعالان صلح در کانادا و کبک آشکارا این فراخوان های امپریالیستی به جنگ را رد می کنیم و همراه با متحدان خود در سراسر جهان با تمام قدرت ممکن در مقابل آنها مقاومت می ورزیم. ما به حمایت خود از مبارزات کارگران ایران برای ایجاد نظامی عادلانه که از حقوق کارگران دفاع کند ادامه می دهیم.

ما به همکاری با خواهران و برادران خود در اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران در ایران ادامه می دهیم.

ما منتظر همکاری با آنان در کارزار های جدید و آکسیون های همبستگی هستیم.

از اینکه به سخنان من گوش کردید سپاسگزارم. مبارزه ادامه دارد!

* این سخنرانی در شب همبستگی با کارگران ایران در شهر تورنتو کانادا انجام شده است.

ترجمه و تکثیر از: اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران در ایران

info@workers-iran.org

<http://www.etehadbinalmelali.com/INDEXI.htm>

<http://www.workers-iran.org>

۱۱ جون ۲۰۰۷